

ປະຫວັດສາດທຶກຊ່ອນໄວ້ຂອງຂໍ້ທັສສິບ - ເລກທີສາມສິບເອັດ

ເອເລກງຸນ ບົດທີ ສິບສອງ

Jeff Pippenger

2026-09-20

ບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ສັນສຸດລົງດ້ວຍວັກໜຶ່ງທີ່ກ່າວວ່າ, “ການແຕ່ງງານຕາມສັນຍາໃນປີ 313 ເປັນຕົວແທນຂອງການແຕ່ງງານຕາມສັນຍາຂັ້ນສູດທ້ອງຖານຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາກັບສະຫະລັດອາເມຣິກາ—ກະສັດອົງສຳຄັນສູງສຸດໃນບັນດາສິບກະສັດແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທຶກຊ່ອນໄວ້;”

ເປັນອຳນາດສອງເຂົ້າທຶກເປັນແບບໃດຍອກອຳນາດສອງເຂົ້າຂອງປະເທດຝຣັ່ງ. ປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ລົງໂທດກັບ Clovis ໃນປີ 496 ແລະໃນທີ່ສຸດໄດ້ນຳໄປສູ່ພຣະບັນຍັດຂອງ Justinian ໃນປີ 533

ແລະການຂຶ້ນຄອງບັນລັງຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໃນປີ 538 ນັ້ນ, ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຈາກປີ 1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.”

ໂຣນລ໌ ເຣແກນ ໄດ້ຖືກເປັນພາບປະເພດໂດຍ Clovis ໃນປີ 496 ແລະ Donald Trump

ຖືກເປັນພາບປະເພດໂດຍ Justinian ໃນປີ 533. ຄຳປະກາດຂອງ Justinian

ໄດ້ອອກມາຫຳກັບອຳນາດສັນຕະປາປາຈະຂຶ້ນສູ່ບັນລັງໃນປີ 538, ແລະ Edict of Milan

ໄດ້ອອກມາແບດປົກກະຕິວ່າດ້ວຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321. ທັງຄຳປະກາດ ແລະ ພຣະລັດຖະກຳນົດສອດຄ່ອງກັນໃນຖານະເປັນ waymark ທີ່ນຳໜ້າກົດວ່າດ້ວຍວັນອາທິດ.

ຮີໂດຣກນ

ໃນປີ 1870 ກອງທັບອິຕາລີໄດ້ຍຶດຄອງນະຄອນໂຣມ (20 ກັນຍາ 1870).

ລັດສັນຕະປາປາໄດ້ສັນສຸດການດຳຮົງຢູ່ໃນຖານະລັດທີ່ມີດິນແດນ, ແລະ ສັນຕະປາປາ Pius IX ໄດ້ກ່າຍເປັນ “ນັກໂທດໃນວາຕິກັນ.”

ເມື່ອບໍ່ຫຼືອດິນແດນຂອງສັນຕະປາປາໃດໆອີກທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບວ່າເປັນລັດອະທິປະໄຕ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາ (ເຊັ່ນດຽວກັບຫຼາຍປະເທດອື່ນ) ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັກສາຄວາມສຳພັນທາງການທູດຢ່າງເປັນທາງການກັບສັນຕະປາປາໃນຖານະຜູ້ປົກຄອງທາງໂລກອີກຕໍ່ໄປ. ໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 1951 ປະທານາທິບໍດີ Harry S. Truman ໄດ້ສະເໜີຊື່ນາຍພົນ Mark W. Clark ເປັນເອກອັກຄະລັດຖະທູດສະຫະລັດປະຈຳວາຕິກັນ.

ການຄັດຄ້ານຢ່າງແຂງແຮງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວຈາກຄຣິດຕະຈັກ ແລະ ອົງການໂບຣເຕສແຕນຫຼາຍແຫ່ງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ແຂ່ງວ່າການແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນລະເມີດຫຼັກການແຍກລະຫວ່າງສາສະໜາຈັກກັບລັດ. ໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 1952 ນາຍພົນ Clark ໄດ້ຖອນຊື່ຂອງທ່ານອອກ.

ໃນວັນທີ 10 ມັງກອນ 1984, ປະທານາທິບໍດີ Ronald Reagan ແລະ Pope John Paul II ໄດ້ຕົກລົງຢ່າງເປັນທາງການໃນການສະຖາປະນາຄວາມສຳພັນທາງການທູດຢ່າງສົມບູນລະຫວ່າງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ Holy See. ໃນວັນທີ 9 ເມສາ 1984, William A. Wilson

(ຜູ້ຊົງກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ແທນສ່ວນຕົວຂອງ Reagan ຢູ່ແລ້ວ) ໄດ້ຍື່ນສານຕາຕັ້ງຂອງຕົນ ແລະກາຍເປັນເອກອັກຄະລາຊະທູດຄົນທຳອິດຂອງສະຫະລັດປະຈຳ Holy See.

ໃນຊ່ວງສາມສິບສາມບັນຍັດປີ 1951 ຈົນເຖິງ 1984

ການຕັ້ງໂບຣເຕສຕັນຕໍ່ຄຳທອລົກໄດ້ສະລາຍຫາຍໄປ. “ແຂນ” ທີ່ຍື່ນຢູ່ເພື່ອຕໍ່ແໜ່ງສັນຕະປາປາໃນປີ 496 ກັບ Clovis ເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງ Reagan ໃນປີ 1984 ຕໍ່ເນື່ອງໄປຈົນເຖິງ 1989. Clovis

ເປັນຕົວແທນຂອງການກຳຈັດສາສະໜາ (ພະຫຸດທະນິຍົມ)

ທີ່ກຳລັງຂັດຂວາງຕໍ່ແໜ່ງສັນຕະປາປາໃຫ້ກັບຄືນສູ່ອຳນາດອີກ, ແລະເມື່ອຮອດປີ 1984

ການຕໍ່ຕ້ານຂອງໂບຣແຕສຕັນຕໍ່ການຟື້ນຟູຂອງຕາແຫ່ງສັນຕະປາບາກໄດ້ຖືກຍົກອອກໄປ. “ປະຈຳວັນ” (ພະຫຼອດວັນຍິມ) ໄດ້ຖືກກຳຈັດອອກໄປແລ້ວ, ແລະໂປໂລໄດ້ຟື້ນຟູລະນາການກຳຈັດການຕໍ່ຕ້ານຂອງພະຫຼອດວັນຍິມຕໍ່ຕາແຫ່ງສັນຕະປາບານັ້ນວ່າເປັນ “ການຫລົງໄປ.”

ຄຣິດຕະຈັກໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກແຫ່ງການປະນີປະນອມ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Constantine the Great ແລະປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ປີ 313 ຈົນເຖິງ 538 ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ ທີ່ຄຣິດຕະຈັກໄດ້ປະນີປະນອມກັບຕົນເອງ ແລະຕົກຫຼົ້ນໄປຈາກຄວາມເຊື່ອ. ສາສະໜາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ‘508’ ຊຶ່ງກ່ອນໜ້ານັ້ນໄດ້ຄວບຄຸມຢູ່ບໍ່ພໍ້ການຄົບຄຸ້ມຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການຕົກຫຼົ້ນຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງພວກໂບຣແຕສຕັ້ງໃນສະຫະລັດ. Reagan ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Clovis. ໃນປີ 496 Clovis ໄດ້ມອບ “ອຳນາດ” ຂອງລາວໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາບາ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງ “ພັນທະມິດອັນບໍ່ລ່ວງໜ້າ” ທີ່ໄດ້ຖືກບັນລຸໃນຊ່ວງປີແຫ່ງ Reagan. Clovis ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການຖືກຍົກເລີກໄປຂອງ “ການຖວາຍປະຈຳວັນ” ໃນປີ 508. ປີ 508 ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປີ 1984.

“ການປະນີປະນອມລະຫວ່າງຄວາມເຊື່ອນອກຣິດກັບຄຣິດສາສະໜານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດການພັດທະນາຂອງ ‘ມະນຸດແຫ່ງບາບ’ ທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ວ່າຈະຕໍ່ຕ້ານ ແລະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເໜືອພຣະເຈົ້າ. ລະບົບສາສະໜາບອມອັນມະຫັມານັ້ນ ເປັນຜົນງານຊັ້ນເອກແຫ່ງອຳນາດຂອງອາດາມ—ເປັນອະນຸສາວະລີ ແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມຂອງມັນທີ່ຈະສະຖາປະນາຕົນເອງຂຶ້ນເທິງບັນລັງເພື່ອປົກຄອງໂລກຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງມັນ.” The Great Controversy, 50.

ເຮແກນໄດ້ເອົາສະຫະພາບໃຊ້ວຽດຢ່າງເປັນທຶຣຸກັນດີວ່າເປັນ “ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ” ໃນຄຳປາໄສປີ 1983 ແລະໄດ້ຖືວ່າລັດທິຄອມມູນິດທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເປັນໄພຄຸກຄາມທາງສັນທຳແລະທາງຈິດວິນຍານອັນເລິກຊຶ້ງ. ລາວແລະຍອນ ປາໂລ ທີ 11 ໄດ້ສ້າງຄວາມເປັນໜຶ່ງສ່ວນອັນໃກ້ຊິດທັງສ່ວນບຸກຄົນແລະທາງການເມືອງ ໃນການຕໍ່ຕ້ານລັດທິຄອມມູນິດໃຊ້ວຽດ. ຊາຍທັງສອງໄດ້ເຫັນການຕໍ່ສູ້ນີ້ໃນແງ່ຂອງສັນທຳ ແລະແມ່ນແຕ່ໃນແງ່ຂອງພຣະປະສົງແຫ່ງພຣະຍານຸພາບ; ເຮແກນໄດ້ເວົ້າເປັນການສ່ວນຕົວເຖິງ “ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ” ເພື່ອໂຄ່ນລົ້ມລັດທິຄອມມູນິດ. ເຮແກນມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ການປະກົດທຶຣຸກັນດີມາ (ຄຳເຕືອນວ່າ “ຮັດເຊຍຈະແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມຜິດພາດຂອງນາງ”), ແລະຜູ້ນຳທັງສອງໄດ້ຫາລືກັນເຖິງຄວາມຮູ້ ສຶກສາກ່ອນຂອງພວກເຂົາວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄວ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄວ້ (ທັງສອງລອດຊີວິດຈາກການພະຍາຍາມລອບສັງຫານໃນປີ 1981) ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການເອົາຊະນະລັດທິຄອມມູນິດ.

ພວກສາວົກຂອງພຣະຄຣິດ

ເຮແກນໄດ້ຖືກລ້ຽງດູຂຶ້ນມາໃນນິກາຍ Disciples of Christ ຊຶ່ງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກກໍ່ຕັ້ງຂອງນິກາຍນີ້ໄດ້ສອນໂດຍກົງວ່າ ສັນຕະປາບາແຫ່ງຄາທອລິກແມ່ນບໍ່ລະບັກ. Alexander Campbell ຜູ້ນຳໃນຍຸກຕົ້ນທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງຄຣິສຕະຈັກ Disciples of Christ ໄດ້ຊີ້ບອກຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າ ສະຖາບັນສັນຕະປາບາແມ່ນບໍ່ລະບັກ. ໃນການໂຕ້ວາທົດແລະໃນບົດຂຽນຕ່າງໆ, ລາວໄດ້ໃຫ້ແຍ້ງວ່າ ເຂົານ້ອຍໃນດານໂອນ 7, ສັດຮ້າຍໃນພຣະນິມິດ 13, ແລະມະນຸດແຫ່ງບາບໃນ 2 ເທສະໂລນິກ 2 ລ້ວນແຕ່ຊີ້ໄປຫາບັນດາສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຮມ. ລາວໄດ້ນຳການຈຳແນກເຫຼົ່ານີ້ໄປໃຊ້ໃນການໂຕ້ວາທຶຣຸກັນດີລະນະ (ລວມທັງກັບອະທິການຄາທອລິກ John B. Purcell ໃນປີ 1837). Barton W. Stone ໄດ້ເອົາການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາວ່າເປັນບໍ່ລະບັກທີ່ແທ້ຈິງ ແລະເປັນ “ມະນຸດແຫ່ງບາບ.” Walter Scott

(ນັກປະກາດຂ່າວປະເສີດອີກຄົນໜຶ່ງໃນຍຸກຕົ້ນຂອງຂະບວນການນີ້) ໄດ້ຂຽນວ່າ ມະນຸດແຫ່ງບາບ, ຄືສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຮມ, ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກ ແລະຍົກຕົນຂຶ້ນເໜືອພຣະເຈົ້າ.

ແມ່ຂອງ Reagan ຊື່ Nelle ເປັນສະມາຊິກຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນນິກາຍ Disciples of Christ ແລະເປັນອິດທິພົນທາງສາສະໜາຫຼັກໃນວັຍເດັກຂອງລາວ. Reagan ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາໃນໂບດ Disciples of Christ ທີ່ມີຊື່ Dixon, ລັດ Illinois, ເມື່ອອາຍຸ 11 ປີ ແລະມີຮ່ວມຮ່ວມຢ່າງແຂງຂັນຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຊ່ວງເປັນໄວຮຸ່ນ (ລວມທັງການສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ). ລາວໄດ້ເຂົ້າຮຽນທີ່ Eureka College ຊຶ່ງສັງກັດກັບນິກາຍ Disciples of Christ.

"ບັນດາຜູ້ທີ່ກົດຄວາມສັບສົນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະວັດຈະນະ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນຄວາມໝາຍຂອງຕໍາກິນພຣະຄຣິດ, ຍ້ອມຈະຈັດຕັ້ງຕົນເອງໄວ້ຢູ່ຝ່າຍຂອງຕໍາກິນພຣະຄຣິດຢ່າງແນ່ນອນ. ບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນເວລາສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຈະກົມກຽວເຂົ້າກັບໂລກ." Kress Collection, 105.

ຣີເດກນໄດ້ຖືກພິມແບບໂດຍໂຄລວິສ ແລະຍັງໂດຍການປະນີປະນອມຂອງຄອນສະແຕນຕົນ ມະຫາລາດ ອີກດ້ວຍ. ຣີເດກນຍັງເປັນປະທານາທິບໍດີຄົນທໍາອິດໃນບັນດາແບດຄົນສຸດທ້າຍນັບແຕ່ເວລາແຫ່ງອອສານໃນປີ 1989. ໃນຖານະເປັນຄົນທໍາອິດໃນບັນດາແບດປະທານາທິບໍດີຄົນສຸດທ້າຍ ລາວເປັນພາບແບບຂອງ Donald Trump, ຜູ້ຊຶ້ງເໝືອນກັບຣີເດກນ ມີຄວາມສັບສົນຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍອັນແທ້ຈິງຂອງອໍານາດສັນຕະປາບາ ແລະວ່າຜູ້ໃດຄືອໍານາດສັນຕະປາບາ.

ສອງຄົນຈະເດີນໄປດ້ວຍກັນໄດ້ຫຼື ນອກຈາກວ່າເຂົາທັງສອງໄດ້ເຫັນພ້ອມກັນ? ອາໂມດ 3:3.

ການແຕ່ງງານຕາມສັນຍາສະບັບທຶນ ແລະເປັນສະບັບສຸດທ້າຍໃນພຣະທໍາດານເືອນ ບົດທີສິບເອັດ ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດທີ່ໄລ່ມືຕົນໃນເວລາແຫ່ງອະວະສານໃນປີ 1989 ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນປະຫວັດສາດຂອງ Donald Trump.

"ໃນຂະບວນການຕ່າງໆທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນຢູ່ໃນສະຫະລັດເພື່ອໃຫ້ສະຖາບັນແລະຂະໜົບທໍານຽມຂອງຄຣິດຈັກໄດ້ ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດ, ພວກໂປຣເຕສຕັງກໍາລັງດໍາເນີນຕາມຮອຍຂອງພວກບາບິດ. ຍັງກວ່ານັ້ນອີກ, ພວກເຂົາກໍາລັງເປີດປະຕູໃຫ້ລະບົບພາບາລັດໄດ້ກັບຄືນມາຮັບເອົາອໍານາດສູງສຸດອີກຄັ້ງໃນ ອາເມຣິກາຝ່າຍໂປຣເຕສຕັງ ຊຶ່ງນາງໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວໃນໂລກເກົ່າ." The Great Controversy, 573.

ສັນຍາແຕ່ງງານແຫ່ງປີ 313 ແລະພຣະຣາຊະກໍານົດເມືອງມິລານ ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງປີ 533, ແລະພຣະຣາຊະກໍານົດຂອງຈັກກະພັດຢຸສຕິນຽນໃນປີ 533 ຈະຖືກນໍາມາບັງຄັບໃຊ້ອີກຄັ້ງໂດຍການບໍລິຫານທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ, ຊຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈອີກຕໍ່ໄປວ່າ ການຈະລະບອບອໍານາດສັນຕະປາບາວ່າເປັນສະຖາບັນຄຣິສຕຽນນັ້ນ ຢ່າງທີ່ສຸດກໍເປັນຄໍາຂັດແຍ້ງໃນຕົວເອງ, ແລະຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດກໍເປັນຄວາມຫຼົງຜິດອັນນໍາໄປສູ່ຄວາມພິນາດ.

ຄຣິດຈັກ ແລະ ລັດ

ໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ., ພຣະຣາຊະດໍາລັດສະບັບທີສາມຂອງອາທາເຊີຊັດ ໄດ້ພົ້ນຄືນອໍານາດອະທິປະໄຕແຫ່ງຊາດ ທັງໃນດ້ານອໍານາດທາງການເມືອງ ແລະທາງສາສະໜາ.

ແລະເຈົ້າ, ເອຊະຣາ, ຕາມພຣະບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະຜູ້ພິພາກສາ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍພິພາກສາປະຊາຊົນທັງປວງທີ່ຢູ່ພາກແມ່ນ້ຳຂ້າງນັ້ນ, ຄືທຸກຄົນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ; ແລະຈົ່ງສອນຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ຮູ້ ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະກົດໝາຍຂອງກະສັດ,

ຈົງໃຫ້ການພິພາກສາຖືກດຳເນີນຕໍ່ຜູ້ນັ້ນໂດຍວ່ອງໄວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂທດເຖິງຕາຍ, ຫຼືການເລະເທດ, ຫຼືການຍຶດຊັບສິນ, ຫຼືການຈຳຄຸກ. Ezra 7:25, 26.

ພຣະລາຊະການິດສະບັບທຣີສາມໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ໃນການດຳເນີນການພິພາກສາແລະການລົງໂທດ ທັງສຳລັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະກົດໝາຍຂອງກະສັດ.

ພຣະລາຊະການິດນັ້ນໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍປີຊາວສາມຮ້ອຍ ຊົງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

ມັນຍັງໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ ທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 207 BC, ໃນປະຫວັດສາດລະຫວ່າງຍຸດທະການທີ່ Raphia ໃນປີ 217 BC ແລະ Panium ໃນປີ 200 BC.

ການພົ້ນຜູ້ອະທິປະໄຕທັງຜ່ານພົນລະເຮືອນແລະຜ່ານສາສະໜາໃນປີ 457 BC ບັງຊີເຖິງ alpha ສອງຊັ້ນ ທີ່ພົບການສຳເລັດຜົນແບບ omega ສອງປະການ. ການສຳເລັດຜົນແບບ omega ທັງສອງປະການນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຕູທິບິດລົງ; ປະການໜຶ່ງສຳລັບເຂົ້າອ້ອມ Protestant ແລະອີກປະການໜຶ່ງສຳລັບເຂົ້າອ້ອມ Republican.

ຄຳພະຍາກອນທຳອິດຈຳນວນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີເປັນຕົວແທນແຫ່ງກົດໝາຍຂອງກະສັດ.

ຄຳພະຍາກອນທັງສອງຊັ້ນອີກເຖິງເຂົ້າແຫ່ງນິກາຍໂບຣແຕສແຕນ ແລະ ເຂົ້າແຫ່ງລັດທິສາທາລະນະລັດ ຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມົດບົດທຣີສິບສາມ.

ເຂົ້າແຫ່ງລັດທິສາທາລະນະລັດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ

ຖືກວາງໄວ້ໃນທຳມະການຂອງຂໍ້ສັບເອັດເຖິງຂໍ້ສັບເອັດຂອງດານເດືອນບົດທຣີສິບເອັດ.

ຊ່ວງເວລາສິບເຈັດປີລະຫວ່າງ Raphia ແລະ Panium ຖືກຕັດຜ່ານໂດຍເຂົ້າໜຶ່ງອັນ

ຈາກຄຳພະຍາກອນຄູ່ຂອງພຣະລາຊະການິດຄືທຣີສາມໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ຄຳພະຍາກອນສອງຊັ້ນນີ້ຊັບອີກທັງການພິພາກສາແກ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາສຸດທ້າຍ ແລະ ການພິພາກສາແກ່ຊາດທີ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍານັ້ນພົບຮາກຖານຂອງຕົນ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ອັບຮາມວ່າ, “ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ແນ່ນອນວ່າ

ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍໃນແຜ່ນດິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ, ແລະຈະຮັບໃຊ້ຊົນຊາດນັ້ນ;

ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄົນເຊື້ອສາຍນັ້ນຢູ່ເປັນເວລາສິບຮ້ອຍປີ; ແລະຊົນຊາດນັ້ນທີ່ພວກເຂົາຈະຮັບໃຊ້ນັ້ນ

ເຮົາຈະພິພາກສາ; ແລະພາຍຫຼັງພວກເຂົາຈະອອກມາພ້ອມດ້ວຍຊັບສິນອັນຫຼວງຫຼາຍ.” ປະຖົມມະການ 15:13, 14.

ໃນພຣະຄຳພິເສດເຊກຽນ, ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍວັນທີ 22 ຕຸລາ 573 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ວັນທີ່ໜຶ່ງຊັບອີກເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ ແລະ

ອີກວັນທີ່ໜຶ່ງຊັບອີກເຖິງການເປົ່າແກ່ແຫ່ງປີໂຍບົລີທັງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ

ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການພິພາກສາ. ທັງສອງວັນທີ່ສອດຄ່ອງກັນ, ແລະ

ທັງສອງກໍຊັບອີກເຖິງປະຕູທີ່ຖືກປິດ. ປີ 1844 ເປັນຕົວແທນຂອງການປິດປະຕູຂອງຫ້ອງບໍລິສຸດ,

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງບໍລິສຸດທຣີສຸດ. ປີ 573 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ຊັບອີກເຖິງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ

ບ່ອນທີ່ທາດແຫ່ງບາບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່ແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບເສລີພາບຂອງຕົນ ແລະ ໂລກໃໝ່ເພື່ອອາໄສຢູ່

ແລະຖ້າລາວບໍ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່ຖອນໃນປີເຫຼົ່ານີ້, ເມື່ອນັ້ນລາວຈະຕ້ອງອອກໄປໃນປີຍູໂບລີ, ທັງຕົວລາວເອງ

ແລະ ລູກຂອງລາວພ້ອມກັບລາວ. ເພາະວ່າບັນດາລູກຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ;

ເຂົາທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ນຳພາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ: ເຮົາຄຶພຣະຢາເວ

ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ພຣະທຳເລວີນີຕີ 25:54, 55.

ທັງສອງວັນທີ 22 ຕຸລາ ລ້ວນແທນປະຕູທິບິດລົງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ.
ໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງທຶກປະທານໃຫ້ແກ່ອັດເວັນຕົສ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1844
ແລະສິ້ນສຸດລົງທຶກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ, ແລະໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດລອງທຶກປະທານໃຫ້
ແກ່ສະຫະລັດອາເມລິກາກໍສິ້ນສຸດລົງທຶກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າເຊັ່ນກັນ.
ທັງສອງການສິ້ນສຸດນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພະຍານສອງປະການຂອງວັນທີ 22 ຕຸລາ ຄື 2,300 ປີ ແລະ
ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ.

ສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປະຫວັດສາດລະຫວ່າງ Raphia ແລະ Panium
ໄດ້ແບ່ງໄລຍະເວລາຂອງການຮົບທັງສອງອອກເປັນສອງຕົວເລກເຊິ່ງສັນຍາລັກ
ຊຶ່ງເມື່ອນຳມາຮ່ວມກັນແລ້ວກໍມີຄວາມໝາຍພິເສດສະເພາະຂອງມັນເອງ. ສິບປີຫຼັງຈາກ Raphia,
ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າດິນແດນຊາຍແດນ, ແລະເຈດີບີກອນ Panium ຊຶ່ງເປັນການຮົບທີ່ໄດ້ຮັບກັນເທິງທົ່ງພຽງ
ແລະໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການປົດລ້ອມ. ສິບ ແລະ ເຈດີ ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກ
ຊຶ່ງອອກເຖິງອຳນາດຂອງມັງກອນໂດຍອາໄສພະຍານຫຼາຍປະການ. 207 BC ວາງ Trum
ຜູ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ໄວ້ລະຫວ່າງຂໍ້ສົບເອັດ ແລະ ຂໍ້ສົບຫ້າ
ຂອງດານໂອນບົດທີ່ສົບເອັດ ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເພື່ອຕຽມການເວົ້າດັງມັງກອນ
ດັງທຶກິກສະແດງໂດຍການປະສົມກັນຂອງຕົວເລກສິບ ແລະ ຕົວເລກເຈດີ.

ເລກສິບເຈດີຍັງເປັນສັນຍາລັກດ້ວຍ ແລະມັນຂະຫຍາຍປະຫວັດສາດຈາກ Raphia ໄປຫາ Panium
ໃຫ້ເກີນກວ່າ Panium ແລະຍັງຍື່ນກັບໄປກອນ Raphia ອີກດ້ວຍ. Ptolemy IV Philopator
ໄດ້ຄອງລາດເປັນກະສັດແຫ່ງອີຢິບ Ptolemaic ຕັ້ງແຕ່ປີ 221 BC ຫາປີ 204 BC, ແລະພຣະອົງໄດ້ມີໃຊ້ເໜືອ
Antiochus Magnus ທີ່ Raphia ໃນປີ 217 BC. Ptolemy ໄດ້ເລີ່ມຄອງລາດກອນ Raphia,
ແລະພຣະອົງໄດ້ຄອງລາດເປັນເວລາ 'ສິບເຈດີ' ປີ.
ເລກສິບເຈດີເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດສາດຊ່ວງໜຶ່ງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນກອນ Raphia
ແລະຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປເກີນການສູ້ຮົບທີ່ Panium ແລະການລ້ອມເມືອງ Sidon
ຈົນເຖິງການປົດສິ້ນແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ ດັງທຶກິກແທນໄວ້ໂດຍປີ 330.
ຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີສຳລັບຊ່ວງເວລາຂອງຄຣິສຕະຈັກ Smyrna ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 64
ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ Edict of Milan ແລະສັນຍາການອະພິເສກສົມລົດໃນປີ 313.

ຄອນສະຕັນຕິນມະຫາລາດ ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງຄຣິສຕະຈັກເຟຣີກາໂມສ,
ແລະປະຫວັດສາດນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 313 ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 538.
ສິບເຈດີປີທຳອິດພາຍຫຼັງການສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີໃນປີ 313
ມີຫຼັກໝາຍສາມປະການ. ປີ 313 ແມ່ນພຣະລາຊະດຳລັດແຫ່ງມິລານ, ປີ 321
ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດ ແລະການແບ່ງແຍກຂອງຈັກກະພັດໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ໃນປີ 330. ປີ 330
ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດສຸດທ້າຍ
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການປົດສິ້ນແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ. ດັງນັ້ນ
ຈຳນວນສິບເຈດີຈຶ່ງເລີ່ມກອນຮາເຟຍ ແລະສິ້ນສຸດຫຼັງຈາກຍຸດທະການທາງທະຫານຂອງບານຽມ ແລະ ໄຊດອນ
ໄປຫຼາຍ. ຂໍ້ສົບຫຼັກໃນດານໂອນບົດທີ 11 ເປັນຕົວແທນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ

ຄຳພະຍາກອນຂອງສະເມີນາໄດ້ຊື່ອອກເຖິງໝາຍສຳຄັນຂອງການປົດລ້ອມ
ອັນເປັນໃຈກາງແຫ່ງຂອງຂ່າວສານຄຳເຕືອນຂອງເອເຊກຽນ. ໝາຍທາງທີ່ຢູ່ກອນກົດໝາຍວັນອາທິດ
ດັງທຶກິກສະແດງໂດຍພາບປະກອບສອງປະການຂອງການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄືການປົດລ້ອມ,
ແຕ່ມັນກໍແມ່ນພຣະລາຊະດຳລັດແຫ່ງມິລານດ້ວຍ
ຊຶ່ງເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການກຮ່າງສ້າງຂຶ້ນຂອງຮູບສັດຮ້າຍ.

ໃນເວລາແຫ່ງການບົດລ້ອມ ຂະບວນການສົມຮົດຕາມພັນທະສັນຍາຈະເກີດຂຶ້ນ.
ນັ້ນເປັນຮູບແບບແຜນຮັກຕອລຂອງຂະບວນການສົມຮົດທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນກັບ Reagan
ດັ່ງທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍ Clovis ໃນປີ 496,
ແຕ່ຂະບວນສຸດທ້າຍທີ່ມີໄປສູ່ການສົມຮົດນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງການບົດລ້ອມ
ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພຣະບັນຍັດຂອງ Justinian ໃນປີ 533 ແລະກັບ Edict of Milan ໃນປີ 313.
ທັງສອງໜ້າໝາຍນີ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ປີ 313 ໄດ້ນຳໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ
321, ແລະພຣະບັນຍັດຂອງປີ 533 ໄດ້ນຳໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະພາຄົງທະສາມແຫ່ງ Orleans ໃນປີ
538. ນິຕິບັນຍັດບາງປະການຈະເຮັດໃຫ້ລັກສະນະພະຍາກອນຂອງທັງພຣະບັນຍັດຂອງ Justinian ແລະ Edict
of Milan ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ,
ໃນຂະນະທີ່ການສົມຮົດຕາມພັນທະສັນຍາໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກບາງປະການຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ.

ເມື່ອກົດປະກາດນັ້ນຖືກອອກມາ ກໍເປັນການສາຍເກີນໄປທີ່ຈະຕຽມຕົວ
ເພາະວ່າປະຕູແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນໄດ້ປິດລົງເໝືອດເຂົ້າສັດທິມິດເຂົ້າໂປຣແຕສແຕນ
ຢ່າງແນ່ນອນພຽງດຽວກັນກັບທີ່ມັນໄດ້ປິດລົງໃນບັດສະຄາຄົງທະສາມໃນປະເທດອີຢິບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ກົດໝາຍວັນອາທິດ ອັນເປັນໜ້າໝາຍຖັດໄປ
ຊື່ອກບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວ່າຮູບຂອງສັດຮ້າຍໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງສົມບູນແລ້ວເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງຊີ້ເຖິງການບັງຄັບໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍອີກດ້ວຍ.
ກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສົນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນສຳລັບເຂົ້າຮິໂບລິກັນ
ຄືສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 13
ຢ່າງແນ່ນອນພຽງດຽວກັນກັບທີ່ຟາໂຣແລະກອງທັບຂອງລາວໄດ້ຕ້າຍຢູ່ໃນທະເລແດງຫຼັງຈາກບັດສະຄາ.

ໄລຍະເວລາສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຊື່ອກເຖິງ Donald Trump,
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Antiochus Magnus ຜູ້ກຳລັງຕຽມພ້ອມສຳລັບການທົບຮົບທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ
ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນທົ່ງພຽງຂອງ Panium ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການບົດລ້ອມເມືອງ Sidon. ຫຼັງຈາກຍຸດທະການ
Panium, ນາຍພົນ Ptolemaic ຊື່ Scopas ແຫ່ງ Aetolia ໄດ້ຫຼິ້ນໜີໄປຍັງເມືອງ Sidon
ພ້ອມດ້ວຍທະຫານທີ່ລອດຊີວິດປະມານ 10,000 ຄົນ. Antiochus ໄດ້ຕິດຕາມໄລ່ຕາມເຂົ້າໄປ ແລະໄດ້ວາງ
'ການບົດລ້ອມ' ໄວ້ເທິງເມືອງ Sidon. ລັດຖະບານ Ptolemaic ທີ່ Alexandria ໄດ້ສົ່ງກອງກຳລັງຊ່ວຍເຫຼືອໄປ,
ແຕ່ກໍລົ້ມເຫຼວ. ເມື່ອປະເຊີນກັບຄວາມອຶດຫິວ, Scopas ຈຶ່ງຍອມຈຳນົນ ແລະມອບເມືອງນັ້ນ. Antiochus
ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ Scopas ອອກໄປ; ຕໍ່ມາ Scopas ໄດ້ກັບຄືນໄປອີຢິບ,
ບ່ອນທີ່ໃນທີ່ສຸດເຂົາຖືກປະທານຊີວິດດ້ວຍຂ້າວຫາເລື່ອງການທຳລະຍົດ ແລະການຍັກຍອກ.
ການບົດລ້ອມເມືອງ Sidon ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການພິຊິດ Coele-Syria ຂອງ Antiochus ຫຼັງຈາກ Panium
ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ນາງ White ໄດ້ລະບຸວ່າ ໜັງສືຂອງ Uriah Smith, Daniel and the Revelation ເປັນ
"ມີຊ່ວຍຂອງພຣະເຈົ້າ." Smith ໄດ້ລະບຸການຮົ່ນນະການສອງຂັ້ນຂອງ Antiochus
ໃນຄຳອະທິບາຍຂອງລາວຕໍ່ທີ່ສິບສີ່ ແລະ ສິບຫ້າ ຂອງ Daniel ບົດທີ່ສິບເອັດ.

"ການສຶກສາອົບຮົມຂອງກະສັດໜຸ່ມແຫ່ງອີຢິບໄດ້ຖືກມອບໝາຍໂດຍອຸດທິສະພາໂຣມັນໃຫ້ແກ່ M.
Emilius Lepidus, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ Aristomenes,
ລັດຖະບຸລຸດຜູ້ຊະລາແລະມີປະສົບການແຫ່ງລາຊະສຳນັກນັ້ນ, ເປັນຜູ້ປົກຄອງຂອງພຣະອົງ. ການກະທຳປະກ
ານທຳອິດຂອງລາວຄືການຈັດການບ້ອງກັນໄພຄຸກຄາມຈາກການຮຸກຮານທີ່ກຳລັງຄຸກຄາມໂດຍກະສັດທັງສ
ອງຜູ້ເປັນພັນທະມິດກັນ, Philip ແລະ Antiochus."

ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ Scopas ນາຍພົນຜູ້ມີຊື່ສຽງແຫ່ງ Aetolia
ຜູ້ຊຶ້ງໃນເວລານັ້ນກຳລັງຮັບໃຊ້ຜ່າຍຊາວອີຢິບ ໄປຍັງປະເທດບ້ານເກດຂອງລາວ

ເພື່ອລະດົມກຳລັງເສລີໃຫ້ແກ່ກອງທັບ. ເມື່ອໄດ້ຈັດຕັ້ງມາກອງທັບແລ້ວ ລາວກໍໄດ້ຍົກທັບເຂົ້າສູ່ Palestine ແລະ Coele-Syria (ໃນຂະນະທີ່ Antiochus ກຳລັງພົວພັນຢູ່ໃນສົງຄາມກັບ Attalus ໃນ Lesser Asia) ແລະໄດ້ນຳເອົາ Judea ທັງໝົດໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການປົກຄອງຂອງອີຢິບ.

“ດັ່ງນັ້ນ

ເຫດການທັງຫຼາຍຈຶ່ງຖືກນຳໄປສູ່ສະພາບອັນເໝາະສົມເພື່ອການສຳເລັດຂອງຂໍ້ພະຄຳພິທີຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົານີ້. ເພາະວ່າ ອັນຕົ້ນອາທິດ ເມື່ອໄດ້ຢຸດຕິສົງຄາມຂອງຕົນກັບ ອັດຕາລັສ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງຊາວໂຣມັນແລ້ວ ກໍໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການຢ່າງຮວດເລັ່ງເພື່ອຍຶດເອົາ ປາເລສະຕິນ ແລະ ໂອເອເລ-ຊີເຣຍ ຄືນມາຈາກມືຂອງຊາວອີຢິບ. ສໂອປັສ ຖືກສົ່ງໄປເພື່ອຕໍ່ຕ້ານເຂົາ. ໃກ້ກັບຕົ້ນນ້ຳຂອງແມ່ນ້ຳຢູເຟດຕອນ ກອງທັບທັງສອງໄດ້ພົບກັນ. [Panium] ສໂອປັສ ໄດ້ພ່າຍແພ້, ຖືກໄລ່ຕິດຕາມໄປຈົນເຖິງ ຊີໂດນ, ແລະຖືກປົດລ້ອມຢ່າງໜາແໜ້ນຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ນາຍພົນທີ່ສາມາດທຶບສຸດສາມຄົນຂອງອີຢິບ ພ້ອມດ້ວຍກຳລັງທຶບສຸດຂອງພວກເຂົາ ຖືກສົ່ງມາເພື່ອແກ້ການປົດລ້ອມ, ແຕ່ບໍ່ສຳເລັດ. ໃນທີ່ສຸດ ສໂອປັສ ເມື່ອໄດ້ພົບກັບສັດຕູທຶບບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານໄດ້ ຄືພາບຜອ້ນຜອມໄຊ ແລະ ຈັບຕ້ອງໄດ້ຂອງຄວາມອຶດຫວີ ກໍຖືກບັງຄັບໃຫ້ອອກຈາກນິພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂອັນໜ້າອັບອາຍ ຄືໄວ້ຊີວິດເທົ່ານັ້ນ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຂົາແລະທະຫານສິບພັນຄົນຂອງເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈາກໄປ ໂດຍຖືກປົດເອົາທຸກສິ່ງ ແລະ ເປຣີຍເບີ້.

ນີ້ແມ່ນການຍຶດເອົານະຄອນທີ່ມີປ້ອມປາການແຂງແຮງທີ່ສຸດໂດຍກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ; ເພາະວ່າ ຊີໂດນ ທັງໃນດ້ານທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ ການປ້ອງກັນຂອງມັນ ເປັນໜຶ່ງໃນນະຄອນທີ່ແຂງແຮງທີ່ສຸດໃນສະໄໝນັ້ນ. ນີ້ແມ່ນຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງກຳລັງອາວຸດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ທີ່ຈະຕ້ານທານໄວ້, ແລະຍັງເປັນຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງຊົນຊາດຊື່ງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໄດ້ເລືອກໄວ້; ກ່າວຄື ສໂອປັສ ແລະ ກອງກຳລັງເອໂຕລີອັນຂອງເຂົາ.” Daniel and the Revelation, 257, 258.

ຊ່ວງເວລາສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຊື່ປອກເຖິງ Donald Trump.

ຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 313

ດ້ວຍການແຕ່ງງານຕາມສັນຍາສັນຕິພາບຂອງຝ່າຍຕາເວັນອອກແລະຝ່າຍຕາເວັນຕົກ, ແລະ Edict of Milan, ກຳລັງຊື່ປອກເຖິງການກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນຂອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍໃນສະຫະລັດ. ຄຣິສຕະຈັກເມືອງ Pergamos, ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 313, ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຊ່ວງທີ່ຄຣິສຕຽນໄດ້ຖອຍຫ່າງອອກໄປໂດຍຜ່ານການປະນີປະນອມກັບສາສະໜາອາດາມິ, ກ່ອນໜ້າທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປາຈະເຂົ້າຄອງບັນລັງ. Pergamos ແລະປີ 313 ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງການປະນີປະນອມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນຂອງຮູບຂອງສັດຮ້າຍໃນສະຫະລັດ. ສິ່ງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງການປະນີປະນອມລະຫວ່າງຄຣິສຕຽນກັບໂຣມຂອງສັນຕະປາປາ, ເພາະວ່າສາສະໜາອາດາມິກໍບໍ່ແມ່ນຫຍັງອັນ ຫຼື

ບໍ່ອ້ອມໄປກວ່າສາສະໜາອາດາມິທີ່ຖືກປອມແປງໃຫ້ເປັນສະຖາບັນຄຣິສຕຽນ.

ຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1776 ແລະສິ້ນສຸດໃນປີນີ້ ກໍກຳລັງກ່າວເຖິງສະຫະລັດເຊັ່ນກັນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳພະຍາກອນສອງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງຂຶ້ນແຕ່ກ່າວເຖິງແງ່ມຸມທາງຄຳພະຍາກອນບາງປະການຂອງສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສິ້ນສຸດ, ແລະທັງສາມຂໍ້ວັນສິ້ນສຸດພາຍໃນເສັ້ນທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເລກສິບເຈັດ.

ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນເວລາທີ່ສະຫະລັດອາເມຣິກາເວົ້າດັ່ງມັງກອນ,

ແລະການເວົ້າຂອງຊາດໜຶ່ງກໍແມ່ນການກະທຳຂອງອຳນາດນິຕິບັນຍັດແລະຕຸລາການຂອງຊາດນັ້ນ.

“ການ ‘ເວົ້າ’ ຂອງຊາດນັ້ນ ແມ່ນການກະທຳຂອງອຳນາດຜ່ານນິຕິບັນຍັດ ແລະ ຜ່ານຕຸລາການຂອງມັນ.” The Great Controversy, 442.

ທ່ານ Trump ບໍ່ແມ່ນອຳນາດຜ່ານຕຸລາການ ຫຼືຜ່ານນິຕິບັນຍັດ,

ດັ່ງນັ້ນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂວງນີ້ຈຶ່ງຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດໂດຍລັດສະພາ.

ແຕ່ການກະທຳໃດໆກໍຕາມທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ອຳນາດສັນຕະປາປາ
ຍ່ອມເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ດຳລັດຂອງປີ 533 ແລະ ລັດຖະບັນຍັດຂອງປີ 313
ຊື້ອກເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາເມື່ອຮູບຂອງສັດຮ້າຍຖືກສ້າງຂຶ້ນ.
ຂໍ້ສະຫຼຸບປາຍທາງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້,
ແລະພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດຈົບຜ່ານຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ, ດັ່ງນັ້ນການກະທຳຂອງທ່ານ Trump
ຜ່ານຄຳສັ່ງບໍ່ວິຫານ ທີ່ຈະໃຫ້ "ການຜ່ອນຜັນ" ໃດໆແກ່ບໍລະບົກຂອງພຣະຄຣິດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ
ກໍຈະເປັນຕົວແທນຂອງ alpha ຂອງຂະບວນການນັ້ນ ຊຶ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງກໍຕໍ່ເມື່ອເຖິງ omega,
ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາ "ຈະປະຖົມຫຼັກການແຫ່ງລັດຖະບານຂອງຕົນເສຍຢ່າງສົມເຊື່ອງ
ຈົນກະທັ້ງອອກກົດໝາຍວັນອາທິດ."

"ມີຫຼາຍຄົນ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການນີ້ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ຖືວັນອາທິດ
ຜູ້ຊົງຖືກປິດຕາຕໍ່ຜົນທີ່ຈະຕິດຕາມມາຈາກການກະທຳນີ້. ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນວ່າ
ພວກເຂົາກຳລັງໂຈມຕີໂດຍກົງຕໍ່ເສລີພາບທາງສາສະໜາ.
ມີຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃຈຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງຊະບາໂຕຕາມພຣະຄຳພີ
ແລະຮາກຖານອັນບໍ່ຈົງທີ່ສະຖາບັນວັນອາທິດຕັ້ງຢູ່ເທິງນັ້ນ.
ການເຄື່ອນໄຫວໃດໆກໍຕາມທີ່ສົ່ງເສີມກົດໝາຍທາງສາສະໜາ
ແທ້ຈິງແລ້ວກໍແມ່ນການຍອມອ່ອນໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ
ຜູ້ຊົງຕະຫຼອດຫຼາຍຍຸກຫຼາຍສະໄໝໄດ້ທຳສົ່ງຄາມຢ່າງບໍ່ຂາດຕໍ່ເສລີພາບແຫ່ງຈິດສຳນຶກ.
ການຖືວັນອາທິດດຳລົງຢູ່ໃນຖານະເປັນສະຖາບັນທີ່ຮຽກກັນວ່າຄຣິສຕຽນ ກໍເປັນອີງມາຈາກ
'ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳ;' ແລະການບັງຄັບໃຫ້ຖືວັນນັ້ນ
ຈະເປັນການຮັບຮູ້ໂດຍນິຍົມແທ້ຕໍ່ຫຼັກການທີ່ເປັນຫນຶ່ງມາເອກຂອງລັດທິໂຣມັນ.
ເມື່ອຊາດຂອງພວກເຮົາປະຖົມຫຼັກການແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຕົນເຖິງຂັ້ນຕັ້ງກົດໝາຍວັນອາທິດຂຶ້ນ
ໃນການກະທຳນີ້ ພຣິດຕະສະແດນຈະຈັບມືກັບສັນຕະປາປາ;
ມັນຈະບໍ່ເປັນອັນອັນໃດນອກຈາກການໃຫ້ຊີວິດແກ່ລະບອບກົດຂີ່
ຊຶ່ງໄດ້ຄ້ອຍຈັບຕາເບິ່ງໂອກາດຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມກະຫາຍມາເປັນເວລາຍາວນານ
ເພື່ອຈະຜຸດຂຶ້ນອີກຄັ້ງສູ່ອຳນາດເສດດການອັນເຄື່ອນໄຫວ." Testimonies, volume 5, 711.

"ການເຄື່ອນໄຫວໃດໆທີ່ສົ່ງເສີມກົດໝາຍທາງສາສະໜາ
ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນການຍອມອ່ອນຂໍ້ໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ,"
ແລະການເຄື່ອນໄຫວເຫຼົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນລ່ວງໜ້າກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້.

"ຄຳປະກາດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການວັນນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປທົ່ວໂລກ.
ໃນຂອບເຂດຈຳກັດລະດັບໜຶ່ງ, ມັນໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປແລ້ວ. ໃນຫຼາຍສະຖານທີ່
ອຳນາດຜ່າຍພົນລະເຮືອນກຳລັງເວົ້າດ້ວຍສຽງຂອງມັງກອນ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ກະສັດຄົນຕ່າງສາສະໜາໄດ້ໄວ້ກັບພວກເຊື້ອຊາວເຮັບເຮື້." Signs of the Times, May 6,
1897.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.